

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' בלק י' תמוז תשס"ט

החברותא בטאען פנימי לחברים גליון מס 358

פצוצים יקרים

ויפתח ה' את פי האתון וגו' (כ"ב, כ"ה) הנם הגדול שנעשה בדבור האתון, ובכאן פירש לו כי כוונתו היתה בענין הדבור, והודיעו כי אין לו להתגאות בדבור פיו, כי כאשר ה' רוצה אף האתון מדבר וכאשר ירצה גם בלעם לא יוכל לדבר, על כן אין לו לדבר רק מה ש'ה' רוצה. (ילקוט סנדר)

הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ (כ"ב, ה) בלק אמר לבלעם שכל מה שישראל עושים, בפיהם עושים זה, ובכח הפה הנה כסה את עין הארץ, דע"י פיהם הכניסו והשפילו ל"מ... והוא ע"י תפלות ובקשות ועסק התורה בלי שום אמצעי כלל רק קוראים אל ה' והוא עונה אותם כמו שכתוב מי כה' אלקינו בכל קראינו אליו. (פתוחי חתם)

כי מראש צורים אראנו וגו' (כ"ג, ט) הכלל ידוע שהתורה אינה ספורי מעשיות רק נצחיות ומלמדת את האדם דרכי תשובה. ועוד שצריך האדם לראות שיבוא למדת ענוה ושפלות. וכשהוא בשפלות רואה וחושב תמיד שחברו טוב ממנו ועוסק בתשובה תמיד. ויעסוק גם הוא בתשובה תמיד לתקן מעשיו ויהיה נעשה בריה חרשה. וזהו כי מראש היינו בתחלה עוד כמו הראש הוא עיקר בגוף כך צריך לראות שיהיה התשובה ראש לכל מעשיו... (תורת המגיד מולאמשוב)

אפם קצוה תראה וכלו לא תראה (כ"ג, י"ג) בלק הציע לבלעם שאפס קצוה תראה רוצה לומר שתסתכל בכל אחד בפרטיות ואז תמצא בהם חסרונות ואז תחול הקללה, אבל וכלו לא תראה ר"ל אל תסתכל בכללות שהכלל ישראל הוא עם סגולה ולא יחול עליהם כל קללה אלא ברכה. (דבור המצנע)

לזרח משפחת הזרחי (כ"ג, י"ג) התורה מלמדת את האדם דרכי תשובה, והעיקר הוא שפלות שידמה את עצמו בעיניו שלא עשה עדיין שום מצוה, וזהו לשון לזרח לשון עתיד שמצפה תמיד לזרוח היינו שיוכה לעשות מצוה כי המצוה שעשה כבר אינה נחשבת אצלו לכולם או למשפחת הזרחי יש לו הרבה שמסייעין אותו. (רזין דאורייתא)

וישלח מלאכים אל בלעם וגו' לקרא לו (כ"ב, ה) כתב התוספות שבלק בקש מבלעם לומר רק מלה אחת "כלם" מלשון כליה ח"ו. אפשר לומר שכוונת בלק בבקשתו מבלעם שבקללתו יהפכו בני ישראל את הסדר מ'מלך' ל'כלם'. כפי שידוע שצריך להיות מח שליט על הלב ואז נהיה 'מלך' ר"ת מח לב כבוד אבל מי שהתאוות הגופניות שולמות עליו מהפך את היוצרות ונעשה כלם ר"ל. (פלני מים)

לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל (כ"ג, כ"א) הקב"ה אינו מסתכל בעבירות שעתידיים לחטא, ולכן אין דין אותם על שם העתיד אבל ה' אלקיו עמו מסתכל במה שעתידין להטיב והראיה אל מוציאם ממצרים אף שלא היו ראויין לכך רק למטרת העתיד להביאם למעמד הר סיני כמש"כ בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה. (פלני מים)

לא איש אל ויכזב (כ"ג, י"ט) איש הוא לשון חשיבות, מי שהוא חשוב בעיניו ומחזיק את עצמו לאיש אינו תקיף, הגם שיש לו תקיפות לא יתקיים. זה אמר לא איש אל לשון חוזק כמו אלי הארץ ואפילו אם יש לו תוקף ויכזב יפסוק ממנו לשון יכזבו מימיו. (זאת זכרון)

לא הביט און ביעקב וגו' (כ"ג, כ"א) בהפשוטים אינו רואה שום און כי הכל נראה לו לזכות עליהם - ה' אלקיו עמו איך שהוא רוצה כן הוא רצון הכורא ב"ה לגזור. (זאת זכרון)

מה טובו אהליך יעקב (כ"ד, ה) לשון 'מה' אינו מובן... מדרגת יעקב אבינו ע"ה היה משם הוי' ב"ה במלוי 'מה' ע"כ היה בעיניו כאילו אינו ה' בעצמותו שפל בעיניו מכיר האמת כי כל גדלות הוא שקר וזה האמת ליעקב תתן אמת ליעקב כי היה משורש התיקון דשם 'מה'.

הן עם כלביא יקום וגו' (כ"ג, כ"ד) אף שיש לפעמים נפילה כלביא יקום כראיתא בנמרא על חדל נא מי יקום יעקב כי קמן הוא. הקמן יקום הבטחה לדורות אף שנתמעטו... (בית ישראל)

האשק שיחת אור"ר ר' אשר זיע"א אורכ"א שבי"ט של פסח קטל"ה הובא לפרסום ע"י א.א.

לארץ ישראל. אך למרות זאת הוא נמצא איתנו בכל דור והוא מנהיג אותנו. כי המחשבות האלו שיש לנו - הגם שאנו מהפכים אותם לרעה - הם מגיעים מהעדיק אמת. כי כמו שהיו לו מחשבות והם התהפכו ע"י ביטול, כך הוא רוצה שגם אנו נלך בדרך שלו. העדיק אמת מעלה אותנו על הדרך שלו, ומאתנו הוא רוצה שאנו מצידינו ניתן עבודה. 'עבודה' זה קשה ומר, כי האדם צריך להפשיט את עצמו לגמרי, הוא צריך להכיר שהוא הרע של העולם. הוא צריך לחיות כל הזמן את בחינת הרע שלו, ועליו לדעת שבכל רגע הוא עלול לעשות כל רע. כפי שניתן ללמוד מדוד המלך, שכאשר הגיע לדרגה של שלימות, והיה סבור שהוא כבר לא עלול לעשות כל רע, ואמר "בחנני ונסני". אז הרבש"ע הראה לו - אתה הוא יסוד הרע, ומה שאתה לא עושה רע זה מפני שאני מונע אותך. אני הוא הסיבה שלך. כאשר אני שולח לך את הנסיון מיד אני שולח את הסיבה כדי שלא תעשה את הדבר. בלעדי אינך יכול לזוז. ובלעדי אינך יכול לחיות. זהו הרצון של העדיק אמת - שניגאל בשלימות. הוא דורש מאיתנו לעבוד להגיע לבחינה זו, שמשך רבינו יוכל להכנס לארץ ישראל. היינו שבחינת משה רבינו תוכל להיות בארץ ישראל, ויוכל להבנות הבית השלישי. כי ללא בחינת משה רבינו לא יוכל להבנות הבית השלישי. ולכן אנו בגלות כל כך הרבה אלפי שנים.

איך נוכל להגיע לכך שיהיה שלימות בחינת משה רבינו בכל שורש ושורש של הנשמות שבישראל? התשובה היא: בשביל זה צריך להיות אצלנו אחדות, כי לא יתכן שיהיה שלימות ללא הרחוב. כך אנו רואים אצל משה רבינו, בזמן שעלה לשמים ובני ישראל עשו את

האמת היא שמאד קשה ללכת בדרכים הללו, מאד קשה לרדת לשם. אך גם בלאו הכי כל אדם צריך לחיות בפחד שלא יפול, היות שהוא מציאות הרע. כפי שרואים אצל דוד המלך שכאשר היה במדריגות הגבוהות סבר ששם היא השלימות, והרבש"ע הראה לו שאל לו לאדם להאמין בעצמו עד זיבולא בתריתא. וממילא כאשר אדם יוצא לרחוב ורואה את האש שבושרת שם, עליו לדעת שיש לו חלק באש הזו. כי כאשר הוא יוצא לרחוב בזמן שהוא סבור הוא מונח בשברון שלו ולא מענין אותו הרחוב. אז הוא במצב של 'שלווה', והוא מביט על הרחוב בכעס, כי השלווה מביאה אותו לכעס. אולם כאשר האדם מונח בבחינה שלו, של חטאים, כמו שדוד המלך אמר "וחטאתי נגדי תמיד", כשהוא תופס את ה"תולעת" של עצמו, את ה"חרפת אדם" וה"בזוי עם" שלו, הוא לא רואה את הרע של הרחוב, הוא רואה ברחוב רק את החורבן שלו. הוא רואה כמה עמוק הוא הכניס את השכינה הקדושה בגלות. כי הרחוב הוא רק ראי שלנו ותו לא. הרחוב לא אשם, אנו אשמים במצבו של הרחוב.

וזהו התכלית שבעבודה הרבש"ע ברא אותנו. כי בזמן שהרבש"ע ברא את העולם הוא הרי ראה האיך העולם יראה. ומטעם זה הוא לא רצה שמשך רבינו יכנס לארץ ישראל, כי באם משה היה נכנס לארץ ישראל לא יכל להיות ליהודים כל קיום. היות שמשך רבינו היה בבחינת שלימות הוי", כמו שנאמר "לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא", ואם הוא היה המנהיג כולם היו צריכים להיות בבחינה שלו, והיות שהעולם לא יכול להיות בבחינה שלו ללא עבודה לכן לא היתה לו את הזכיה להכנס

העגל אמר לו הרבש"ע "לך רד כי שחת עמך" – עליך להשתתף עמם. כי בכדי שלא אעשה בהם כליה ח"ו אתה מוכרח להיות בבחינה שלהם, שגם אלו שהם בבחינה ירודה כזו יהיה להם אחיזה באמצעותך. הרבש"ע לא יכול לתת להם אחיזה, ללא משה רבינו כי זה מוכרח להיות ע"י עבודה, בגוף שהרבש"ע ברא, ובאם לא יש קטרוגים של המלאכים שאמרו "מה אנוש כי תזכרנו". אמנם כאשר משה יעמוד כנגדם בבחינה של "ונחנו מה", הוא יקבל את הבליסטראות של הקטרוגים, ושוב יחזרו להיות שלימות בבחינת עבודה, דהיינו בבחינת גוף.

אך צריך לדעת באיזה אופן יהיה לנו אחדות עמם. הרי יש חשכות גדולה ברחוב, אי אפשר להשאיר את העינים פתוחות כי לא יתכן שלא ניפול, ושלא נקבל מחשבות לא טובות. ואם נשארים ח"ו עם המחשבה אפשר להגיע לדברים הגרועים ביותר ח"ו. ואם כן איך אפשר שאנו נגיע לשלימות הזו?

התשובה היא: לכן עלינו לדעת שכאשר אנו יוצאים לרחוב הרבש"ע מראה לנו את הראי שלנו. אך אנו לא רואים ברחוב את עצמנו רואים רק את הרחוב, מכיון שכל אחד שקוע בעצמו, כל אחד יודע בעצמו, כשהוא יוצא לרחוב בשעה שהוא שקוע בשברון שלו, הוא לא מביט אפילו על הרחוב, וכאשר השברון עוזב אותו ויש לו שלוה הוא מביט על הרחוב בצורה מאד שלילית. למרות שאנו כולנו נופלים ביחד עם הרחוב, הוא לא רואה את הנפילה שלו, הוא רק רואה את הנפילה של הרחוב. וכל זמן שהוא רואה את הנפילה של הרחוב אין אחדות בינו ובין הרחוב, ואנו לא יכולים להגאל, והבית השלישי לא יכול להבנות.

ולעזרנו אפילו תלמידי חכמים משתמטים מן

העבודה הזו ואומרים: "זו לא עבודה בשבילנו, זו עבודה למשה רבינו". היום שמעתי מת"ח גדול שאמר לי כן: "זה לא בשבילנו העבודה הזו, זו עבודה בשביל צדיקים. מה אתה רוצה מאיתנו". אמרתי לו "ולמה אתה מקלקל? הרי אתה גם מקלקל". "נו, הרי אנו בשר ודם" השיב לי. אמרתי לו "הרי אתה יכול להכיר שאתה בשר ודם, ולבקש רחמים שתהיה עם הסיבות". אך הוא לא מבין את זה. "אנו לא במדרגת דוד המלך" הוא אומר לי, "אנו לא משה רבינו". וגמרנו. הוא כבר בסדר. ולדאבוננו לכל אחד יש מחשבות כאלו, ואכפת לו למה אומרים ששורש הרע הוא בו, את זה הוא לא רוצה בכלל לדעת. מזה נהיה פירוד. זה האסון שלנו.

אנו חייבים לדעת שמוכרח להיות אחדות בינינו ובין הרחוב. והדבר הכי גרוע שיש בעולם יש לכל אחד חלק בו, כי בכל אחד יש ניצוץ מהקלקול הזה. שורש הדבר עוד נובע מחטא עץ הדעת וחטא העגל שעם ישראל חטא, ולכל אחד יש חלק בחטא ההוא (או עוד לא היה רחוב), ומזה נובע הרחוב - מחטא העגל ועץ הדעת. ובמקום לדעת את זה אנו מפרידים עצמנו מהם, ומביטים עליהם כשונאים. המצב הזה מאד מר, ולכן עד היום אנו לא רואים את הישועה. כי כל עוד יש פירוד בינינו לא נוכל לראות את הישועה. נכון שזה קשה ללכת איתם, אולם אנחה לא קשה לתת. וזו לא אנחה עליהם, זו אנחה על עצמו. כל אחד צריך לראות שהכל תלוי בו ובמעשים שלו.

זה שלא רואה כך, הוא זה שמכסה מעצמו את הבושה שלו ואינו רוצה להתבייש מעצמו. דוד המלך אמר "אשרי נשוא פשע כסוי חטאה", אין צורך לגלות את מהותו לפני הזולת, היות שהלה לא מבין אותי, אין לי את החבר שיבין

המשך מעמ' קודש

אבל כל זה שייך רק כאשר אני רואה את הפגם שלי, לא של השני. בבחינת "לך רד כי שיחת עמך". כאשר משה רבינו ראה את העם ברעה, הוא ראה את עצמו לא את העם, וכל הפגמים הללו שהוא רואה ממנו הם, ולכן הוא אומר "ונחנח מה". ומכיון שראה את כל הפגמים בו הוא הגיע ליסוד האין, ש"לולי ה' עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי". וכשהאדם נמצא ביסוד האין הוא אומר "אם אמרתי מטה רגלי" - כאשר הוא יוצא לרחוב שאז 'מטה רגלי', "חסדך ה' יסעדיני" - הוא רואה שזה דווקא חסד ה', כי הרחוב עושה לו טובה בזה שמעורר אותו לראות איך שהוא מונח באדמה, ולהכיר את היסוד שלו. האסון שלנו הוא שאנו רואים את הרחוב ולא את עצמנו. לכן אנו מונחים באדמה. ולכן אנו נמצאים בגלות, וכל אחד אומר "זה לא בשבילי". זהו שקר מוחלט, לכל אחד יש חלק ברחוב, היות שלכל אחד יש את הפגם של הרחוב, רק שהוא מעוניין להחביא את זה, הוא רוצה להסתיר את זה. אבל לא זו התכלית.

אותי. ואם רק אספר לפניו את הפגמים שלי הוא ילך ויבזה אותי בכל הרחובות. לכן כתוב "אשרי נשוא פשע כסוי חטאה". אבל כל אחד שמכיר את עצמו ולא מכסה הוא מלא בוושה וכלימה מעצמו. ואם הוא מכסה ולא מתבייש, הוא בעצם מכסה לפני הרבש"ע. ועם כל זה אם הוא מאלו שמסתתרים מפני הרבש"ע, מוכרח להיות שיש כאלו שורשי נשמות שעובדים על עצמם, כי לולי הם לא היה העולם קיים. והרבש"ע מזמין אליו את אותם שורשי נשמות בכדי ששיח לפניהם את ליבו. לא שהוא מדבר איתם, זה מתדבר מאליו. הם נפגשים יחד. ועם מי צריך להפגש? עם העולם התחתון. העולם התחתון זה אני, לא הם. לכן כשאדם יוצא לרחוב ורואה את העולם התחתון הוא צריך לראות את עצמו, וזה מביא לידי אנחה באמצע הרחוב, והוא מרגיש את השכינה הקדושה שהיא בגלות מפני ש"ויתערבו בגויים וילמדו ממעשיהם". ואז נהיה התגלות של השכינה ברחוב. ומוזה באה לכל נשמה ונשמה התעוררות של תשובה, עד שלאט לאט כל הרחוב ישתנה.

המשך יבוא בעז"ה

שהשמחה במעונם

הר"ר שמואל יעקובסון ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר ישראל דוד דייטש ומשפ' לאירוס' הנכד

הר"ר מנחם יהושע רובינפלד ומשפ' לנישואי הנכד

הר"ר ישעי' רובינפלד ומשפ' לנישואי הבן

הבה"ח משה רובינפלד לנישואיו

הבה"ח אריה אג'פור לנישואיו

הבה"ח עזריאל שמש לנישואיו

י"ל ע"י

מערכת החברותא
רח' ערני 3

02 - 5829688 ☎

02 - 5325477 פקס

ת.ד. 5080

ירושלים 91050

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

